

Stanisław Kalandyk (1885-1940)

Stanisław Kalandyk (1885-1940), fizyk prof. UP. Ur. 24 XI w Kamieńcu Podolskim jako syn Józefa i Józefy z Piątkowskich. W 1903 ukończył miejscowe gimn., następnie studiował na wydziale fizyko-matematycznym uniwersytetu kijowskiego. Po ukończeniu studiów w 1908 pozostał na uniwersytecie w charakterze asystenta; habilitował się w 1911. W latach 1911-14 pracował naukowo w Lipsku, Cambridge i Manchesterze. Po powrocie do Kijowa brał udział w akcji oświatowej Polonii kijowskiej; w latach 1917-19 kierował Katedrą Fizyki Doświadczalnej w Pol. Kolegium Uniwersyteckim. W 1918 objął katedrę fizyki na uniwersytecie kijowskim. Powołany na Katedrę Fizyki UP, przeniósł się w listopadzie 1921 do Poznania. Zorganizował tutaj jedyny tego typu w Polsce Zakład Fizyki na Wydziale Lekarskim. Wykładał także fizykę na Wydziale Rolniczo-Leśnym oraz w Studium Wychowania Fizycznego. W 1922 został kolejno zastępcą prof. i prof. zwyczajnym; w 1939 wybrano go dziekanem Wydziału Lekarskiego UP. 28 X 1939 K. został aresztowany przez gestapo. Więziony w Forcie VII w Poznaniu, zginął rozstrzelany w nocy z 28/29 I 1940. Był żonaty (od 1921) z Ewą Wierą Anufrieff. Małżeństwo było bezdzietne. Zajmował się głównie zagadnieniami jonizacji w płomieniu, w eksplozjach oraz emisjami termo-jądrowymi metali w atmosferze gazów. Wyniki ogłaszał od 1908 w czasopiśmie specjalistycznych pol. i zagranicznych. Był wybitnym wykładawcą-dydaktykiem, w 1927 opublikował skrypt, a w 1934 *Podręcznik fizyki dla medyków i biologów*.